

העולם הזה שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: **הדאכיב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136 • מען מברקי: "עולמפרם" • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, ת"י אביב, רח' בריאביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גדופות: צינקונרפיה "כספי" בע"מ • העורך הראשי אורי אבנרי • העורך: אלי תבור • עורך תבנית: יופי שנון • עורכת כיתוב: נורית יהודאי • ראש המינהלה: אברהם שיטון • מח' המודעות: רפי זכרונני • המו"ל: העולם הזה בע"מ.**

ק/א יר

עובר לסוף התור. רק כאשר מסתיים תור הדיפדוף, יכולים חברי הכנסת להתחיל ב"נאגלה" הבאה. לקרוא את העיתון בארץ פן יסודי יותר.

הכתב הפרלמנטרי של העולם הזה סיפר, כי רבים מחברי הכנסת קונים את העיתון כבר ביום הרביעי, עוד לפני שהם מגיעים למישכון, אך משאירים אותו בכומר ביתם. אמר השבוע "כ"אמנון לין: "מה אני צריך, שיראו אותי במיזנון הכנסת עם העולם הזה ביד? עוד יחשבו שאני מסכים איתכם. חוץ מזה, כל אחד יכול ויבקש את העיתון, ובסוף הוא ייעלם לי". אין ספק שהעולם הזה הפך גורם חשוב בכנסת, וההתייחסות לכל מילה הנכתבת בו מושמעת במיזנון, שהוא המוסד החשוב ביותר בכנסת, אך פעמים רבות גם בדור

סיפר לי לפני שבועות אחדים הדובר החדש, של שריהפנים הד"ר יוסף בורג, יחזקאל לביא: "ישבתי בספרייה הכנסת וועינתי בגיליון אותו שבוע של העולם הזה. לפתע הרגשתי כי משהו חוטף את העיתון מיד, כשהסתובבתי לראות מי זה, ראיתי את ח"כ גד יעקובי שריהתחברה לשעבר. כשראה את מבטיתדהמה של פני, הוא אמר: "עכשיו אני רוצה לקרוא את העולם הזה!" אני נפגעת מהחוצפה שלו ולא אמרתי שום דבר, אבל באותו רגע למדתי דבר חשוב: חברי הכנסת היס-

רק לכתבים של העיתונות היומית. לשבוע עונים, רדיו וטלוויזיה אין כל התייחסות בתקנון. מובן שכתבי הטלוויזיה ושרדי הרדיו זכו באישור-כניסה קבוע, כמו כתבי העיתונות היומית. אך לגבי העולם הזה התקנון, משום מה, תופס.

בתחילת כהונתה של הכנסת הקור דמת היה לכתב הפרלמנטרי של העולם הזה אישור כניסה קבוע. אולם לאחר שפורסמה סידרת כתבות על ניצול כספי הכנסת לשיפוץ ביתו של היושבי-ראש דאז, ישראל ישעיהו, החליט ישעיהו "להעניש" את הכתב, ושלל את האישור.

שמיר המשיך בדרך קודמו, ישעיהו, ולא הסכים לחדש את האישור הקבוע. גם בעת ביקור נשיא מצרים, אנואר אל-סאדאת בכנסת, סירב שמיר לאפשר לכתב העולם הזה לשבת ביצע העתונאים. הדיווח ה"נחב" שהיה בהעולם הזה על ביקור הנשיא המצרי בכנסת-ישראל הוא ההוכחה הטובה ביותר, שלמרות סרובו של היושבי-ראש, הצליחו כתב וצלם העולם הזה לשבת בביצע העתונות בכנסת ולדווח על המאורע.

הדוגמה הטובה האקסואלית ביותר ל"השפעה ישירה" להעולם הזה על עבודת הכנסת היחסים האישיים בתוך הכנסת. ניתנה בכתבה שפורסמה בשבוע שעבר, "התיק הסודי" (העולם הזה 2135), על הר"ת תיק הרפואי שהכין מצליח סיעת הליכוד, פסח גרופר, ובו חומר פיקטני על מצב בריאותם של ראשי המערך.

כשנודע לכתב הפרלמנטרי של העולם הזה כי קיים תיק כזה, וכי רק ברגע האחרון נמנע ח"כ גרופר מלקרוא אותו מעל הבימה, שבוע קודם-לכן, הוא פנה לגרוי פר כדי לקבל ממנו אישור לקיומו של החומר בידו. גרופר לא הכחיש. תגובתו הראשונה היתה: "ממזר, מאיפה נודע לך?" אחרי שאישר את כל הפרטים שהיו בידי כתב העולם הזה, ואף השלים אותם, תוך כדי שיחה, ביקש גרופר שלא לפרסם את הגילוי, או לפחות לדחותו בכמה שבועות. "הם ישנאו אותי", אמר גרופר, בהתייחסו לחברי המערך. הכתב הסביר לגרופר

מי שחיפש את גרופר היה בראש ובראשונה הברכה-כנסת גד יעקובי. יעקובי נפי גע, כפי הנראה, מכך שגרופר רצה לסרר סם את סיפור ניתוח-הלב-הפתוח שלו. אחי רי מאמצים הוא הצליח למצוא את גרופר ובנוכחות חברי כנסת רבים, שהתקבצו סביבם, נערכה אחת השיחות הקשות ביותר שנערכו איפעם בין חברי כנסת בבית. אמר יעקובי לגרופר: "עברתי ניתוח-לב-פתוח, ואני לא מתבייש בזה. הפרופסור שניתה אותי אף הוציא הודעה לעיתונים על כך. מאו, הייתי כבר סגן-שרייהתח"כ בורה ושרייהתחבורה, וזה לא פגע בעבודה שלי. אני מוכן לעמוד יחד אתך למישפט ציבורי, כדי לראות מי פגוע יותר: אני עם ניתוח-לב-פתוח, או אתה בלי ניתוח-לב-פתוח. בכלל, הוסיף יעקובי, "אתה תור פעה בלתי-רצויה בכנסת. מאו שאתה מצי לף הליכוד, הכנסת לבית וולגאריזציה ש" היא לא ידעה מעודה. אתה מוריד את רמת הכנסת כולה".

גרופר החליף צבעים. הוא לא השיב על עצם ההאשמות של יעקובי, אלא אמר לו: "אני לא מסרתי את החומר להעולם הזה. אינני יודע מניין השיג הכתב שלהם את החומר. אני רק אמרתי ליגאל אלון שיש לי חומר, וייתכן שהכתב של העולם הזה היה באותו זמן בסביבה ושמע על כך. ומזה הוא ידע על כל העניין. לא אני מסרתי את החומר, אני נשבע לך!"

מאוחר יותר, כאשר דאג משהו לספר לח"כ יגאל אלון על התירוץ של גרופר בוויכוח עם יעקובי, טען אלון: "האיש הזה הוא שקרן! הוא מעולם לא דיבר אתי על העניין הזה!"

גם חברי-כנסת אחרים, מהמערך וגם ממפלגתו של גרופר, כעסו עליו על שאסף את החומר הרפואי הנוגע לאישי המערך, אם כי התייחסותם היתה רצינית יותר. הם לא כעסו על הפירסום בהעולם הזה, אלא על עצם מעשה האיסוף. אך נראה כי הת"כ גובה המעשית ביותר היתה דווקא של ח"כ יעקוב ("ואק") אמיר, איש דימונה ועמיתו של גרופר: אמיר הוא מצליח המערך. אמר אמיר, שבתקיים של גרופר נמצא חומר גם על מצב בריאותו שלו: "הלוואי

חברי הכנסת יעקובי, גרופר ואהון
מי חולה? מי בריא? מי שקרן?

שכל חברי-הכנסת, כולל גרופר, היו בריי אים כמוני, ואני מתכוון לא רק לבריאות גופנית, אלא לבריאות נפשית. אבל כדי להיות בטוח שכולם בריאים, יש לי הצעה לגרופר. שהוא ישיג רוב בכנסת, להצעת החלטת לשלוח את כל חברי-הכנסת לבדיקות רפואיות, גופניות ונפשיות, בארצות-הברית. יש שם רופאים טובים, ואנחנו גם נרוויח טיול".

ממדינה שבה בדיחות כה רבות הופכות אמת, עלולה גם הצעת-ליצון זו של אמיר להתקבל בריצנות.

שאינו טעם בדיחיה, והסגוף חייב להתפרסם.

ביום הרביעי בבוקר צהלה הכנסת ושמחה. בתחילה נדמה היה כי המתח הרב וההסתודדיות בפניות שונות של ח"כ רי הבית ושל המזנון, נובעים מן העובדה שהיתה זו הישיבה האחרונה של הכנסת. לפני יציאתה לשלושה חודשי פגרה, אולם רק אחרי-כך התברר, כי המתח הפיתאומי הוא תוצאה ישירה של אותה כתבה שהתי פרסמה בהעולם הזה.

גרופר, שאין חברי-כנסת הבולט יותר ממנו, הן בגלל ממדי גופו והן בגלל קולו הרועם והופעתו הנברנתית, נמצא אותה עת במישכון, אך הצליח להצניע עצמו, כמעט שלא הסתובב במיזנון וקשה היה למצוא אותו.

כן הנואמים בתוך המליאה. אם כי שם "שוכחים" משום-מה, חברי-הכנסת לגלות לקהל השומעים את מקור המידע שהם מוסיפים. ייתכן ששיכחה זו אינה שיכחה כלל, מאחר שכל חברי-כנסת יודע כי שאר חברי-הכנסת קוראים מדי שבוע את העניין בדיוק כמוהו.

פרט מעניין: דווקא לכתב העולם הזה, שהוא גורם חשוב בעיתונות הפרלמנטרית, אין אמנה ככתב פרלמנטרי, יושב ראש הכנסת, יחזק שמיר, מסרב להרשות לכתב העולם הזה להיכנס למישכון הכנסת, כמו לכל כתב פרלמנטרי של כל עיתון אחר. מדי שבוע נוקק כתב העולם הזה לחסדיו של חברי-כנסת אחר שיכניס אותו למישכון, לאורח אישי שלו. שמיר מצא סעיף בתקנון הכנסת, האומר כי אישורי-הכניסה הקבועים יינתנו באורח אוטומטי

טריים לגמרי במה שקשור בהעולם הזה, ולפחות בקרב חוג קוראים זה, מגיע אחוז הקריאה של השבועון שלכם ל-100".

הצטערתי על הפגיעה בלביא, שהוא דובר חדש ונמרץ, אבל ידעתי על התור פעה המעניינת של בולמוס קריאת העולם הזה במישכון הכנסת. מדי יום רביעי כבר קר אפשר לראות התנפלות של ממש מצד חברי הכנסת על שני העותקים היחידים של העיתון המגיעים לסיפרייה הכנסת. עליפי הסכם בלתי-כתוב בין חברי הכנסת לבין עצמם, יש שני סוגי "תורים" לקריאת העולם הזה. בתחילה מותר לחברי-הכנסת המחזיק בעיתון רק לדפדף בו, לחפש את שמה, ולקרוא רק אותם הקטעים שבהם הוא מוזכר, אם הוא מוזכר, באותו שבוע. כשהוא מסיים את הדיפדוף עליו להעביר את הגיליון לזה שאחריו, והוא עצמו

תפיש